

Kronika – měsíc březen

Na začátku března oslavila své šesté narozeniny Ema! **Vše nejlepší!**

Pomalou začíná jaro, a tak jsme už tradičně natřeli dvě ptačí budky, které jsme následně s pomocí pana starosty TJ Sokol Valcha Petra Šperla zavěsili na stromy před okna naší školky. Doufáme, že se ptáčkům nové budky zalíbí a vytvoří v nich nový domov pro nové ptačí přírůstky. 😊

Celý měsíc se nesl ve znamení poznávání našeho těla a především to, jak ho udržet zdravé – učili jsme se o relaxaci, vyzkoušeli si některé relaxační techniky a také to, že mlsat se dá i zdravě a zábavně. 😊

Naše tělo jsme poznávaly všemi smysly. Poznávali jsme vůně, ohmatávali předměty po slepu v krabici, poznávali chutě různých potravin a po sluchu jsme poznávali některé běžné zvuky jako nalévání vody, krájení jablka či strouhání mrkve. Zjistili jsme, že je velice těžké zaměřit se pouze na jednotlivé smysly bez toho, aniž bychom použili zrak. Na to navazovala naše páteční návštěva dvou velmi milých paní z Tyflocentra. Ty se nám snažili ještě lépe přiblížit život nevidomého člověka. Ukázaly nám některé z používaných pomůcek, a dokonce jsme si mohli vyzkoušet, jak se k nevidomému člověku na ulici zachovat. Za tuto poučnou a velmi zajímavou návštěvu moc děkujeme. 😊

Nemoc trápí občas každého z nás... kde se ale taková rýma vlastně vezme? Je možné jí nějak předejít? A jak se zachovat, pokud už rýmu máme? I to bylo jedno z důležitých březnových témat. Nejvíce jsme se zaměřili na to, jak si umývat ruce a smrkat. Děti si pomocí pokusu vyzkoušely, že bakterie se jen vodou skutečně nesmyjí a je třeba použít mýdlo. 😊

Cannisterapie byla pro děti vskutku nádherným zážitkem. Dozvěděli jsme se mnoho o lidech, kteří pomoc pejsků skutečně potřebují a vyzkoušely si jejich účinek na vlastní kůži. Úžasní pejskové Harry a Kačenka se s námi

pomazlili, ukázali nám některé své dovednosti, a dokonce jsme si u nich mohli chvíli odpočinout. Za tuto milou návštěvu velmi děkujeme zooterapeutce z centra Na Dvorku Martině Brabcové.

S radostí jsme se zapojili do projektu **SRDCE S LÁSKOU DAROVANÉ**. Děti z Dětských skupin Na Zelené louce se rozhodly, že pomocí různých technik, vyrobí velký obraz pro babičky a dědečky z domova se zvláštním režimem Sněženka v Plzni. Protože jsme ale chtěli vyplnit celé dopoledne společnou prací, vymysleli jsme dopoledne tematicky. Děti zazpívaly klientům domova několik písní. Poslední z nich byla píseň Měla babka čtyři jabka. A protože do jablka často lezou červíci, vyrobili jsme si společně všichni záložku do knížky ve tvaru červa se srdíčkovým obličejem a snědli jsme spolu štrúdl. Na závěr jsme zazpívali píseň, kterou jsme ale vymysleli jinak, byla ušitá přímo na děti z dětských skupin na Valše. Celé dopoledne se moc povedlo a již teď víme, že vzniklo nové přátelství, na kterém budeme pracovat. Budeme se s babičkami a dědečky z domova navštěvovat, obohacovat se a vzájemně si dávat energii, životní zkušenosti a radost. Radost z toho, že někdy malá myšlenka může velkou mírou pomoci k nevšedním zážitkům. Dnešní den rozhodně nevšední byl. Pro nás, i pro děti. Z veselých očí babiček a dědečků jsme poznali, že se dnešní den povedl.

A protože se nás při pomáhání druhým hřeje u srdce, dalším projektem se stala sbírka pro KLOKÁNKA. Oslovili jsme rodiče a opět se to povedlo. Díky Vám všem...Naplnili jsme 1/3 auta oblečením, hračkami, drogerii a věcmi do dětského pokojíčku. Děkujeme Vám. Máme velkou radost...

V březnu jsme navázali dalšími lekcemi plavání, ve kterém se stále a stále zlepšujeme! 😊

Nádherným závěrem tohoto měsíce byla návštěva sídla **ZZSPK v Plzni na Borech**. Neboli místo, kde spí sanitky, jak říkají děti. 😊 Tato návštěva patřila k těm nejzajímavějším, které jsme kdy absolvovali. Hned na začátku se nás ujal pan záchranář, který nás provázel celé dopoledne zázemím, velmi pěkně a poutavě dětem vyprávěl příběhy ze své praxe, vysvětlil dětem, co všechno takový záchranář musí umět a zvládnout a naučil děti rozdíl mezi čísly 150, 155 a 158. Viděli jsme i pokoje, na kterých čekají záchranáři a doktoři z RZS než jedou na výjezd, byli jsme se podívat dokonce i u pana ředitele, kterému jsme předali obrázek na památku. Děti viděly i místnost, kam se dovoláme, když vytočíme na telefonu 155, dozvěděly se, co se potom děje. V druhé části jsme byli u sanitek. Měli jsme štěstí, protože zrovna jedna sanitka přijížděla z úspěšného výjezdu a druhá jela pomoci nemocné paní. Realita byla až mrazivá, ale velmi poučná a velice dobrodružná. Na závěr, při diskuzi, několik dětí prohlásilo, že by chtěly být záchranářem 🥰 Za pomoc při zprostředkování této nezapomenutelné návštěvy děkujeme panu Vondřichovi, paní primářce MUDr. Janě Kruba Vidunové a panu řediteli ZZSPK v Plzni MUDr. Bc. Pavlu Hrdličkovi.

Těšíme se na DUBEN! 😊